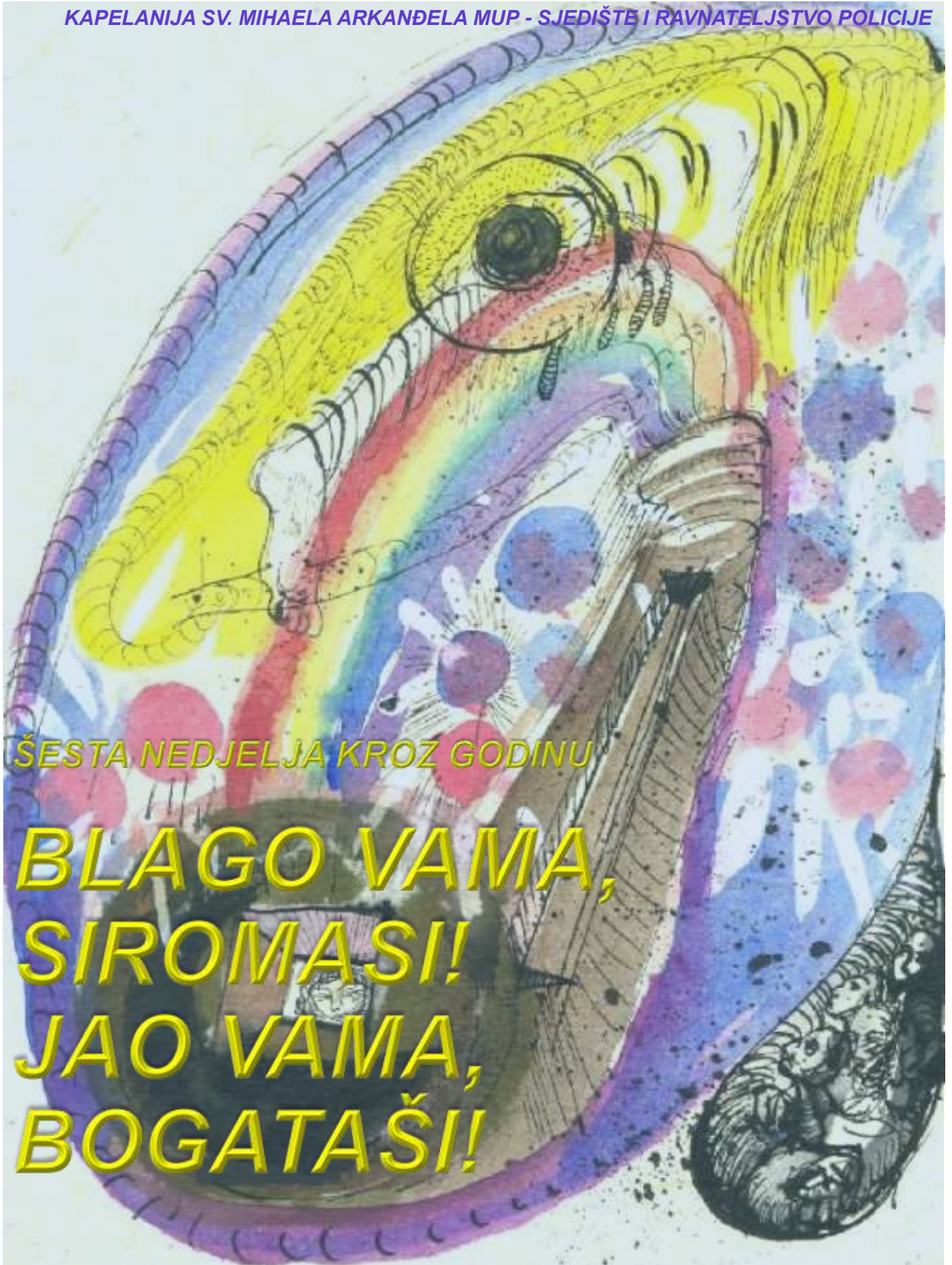

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĀELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

**BLAGO VAMA,
SIROMASI!
JAO VAMA,
BOGATAŠI!**

mihael

6/ 2019.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIV. (2018.), broj 6 (387)
ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU,
17. veljače 2019.

Kontakt:
o. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
Zlatko Keser, **Ovo vam rekoh da se ne biste smutili**,
<http://www.svetiantosarajevo.com>

VELJAČA

VI. NEDJELJA KROZ GODINU

Ned	17.	7 utemeljitelja Reda Slugu BDM; Darko
Pon.	18.	Šimun; Bernardica; Gizela
Uto.	19.	Konrad; Ratko; Blago
Sri.	20.	Eleuterije; Leon; Lav, Lea
Čet.	21.	Petar Damiani; Eleonora
Pet.	22.	Katedra sv. Petra; Tvrtko
Sub.	23.	Polikarp; Grozdan; Romana

MEDITACIJA
U krugu radosti 3

SLUŽBA RIJEČI -

UVOD U ČITANJA
Osloniti se na Boga 4

ČITANJA
Blago vama, siromasi!
Jao vama, bogataši! 6

HOMILIJA
Blago tebi 8

KATEHEZA

Papa Franjo
Amoris laetitia - Radost ljubavi 10

Komisija Hrvatske biskupske konferencije „Iustitia et pax“
Priopćenje 13

Hrvatska marijanska svetišta
Svetište Blažene Djevice Marije
Utješiteljice u Trošmariji 14

Mali vjeronaučni leksikon 16

PRIČA
Da mu skратиš put 17

NAJAVA
Duhovne vježbe
Bračni susret 18

NAŠI POKOJNI 20

U krugu radosti

Blago vama, siromasi...

Jednoga dana, ne tako davno, na vrata nekog samostana pokucao je seljak iz obližnjeg mjesta. Kad je brat vratar otvorio teška hrastova vrata, seljak mu sa smiješkom pruži prekrasan grozd.

- *Brate vrataru, reče došljak, - znaš li ti kome sam donio ovaj najljepši grozd što sam ga ubrao u svom vinogradu?*

- *Gvardijanu ili nekom drugom bratu.*

- *Ne! Tebi sam ga donio!*

- *Meni? ozarena će lica iznenađeni brat vratar. - Zar si ga baš meni donio?*

- *Naravno, tebi sam ga donio jer si me uvijek ljubazno i prijateljski primao kad sam dolazio zatražiti kakvu pomoć. Htio sam te malo razveseliti ovim grozdom.* Učinilo mu se da je i sam obasjan rumenilom s vratareva lica.

Brat vratar je grozd stavio na vidljivo mjesto i cijelo ga jutro pogledavao s udivljenjem. Grozd bijaše doista prekrasan. Odjednom mu padne na pamet:

- *Zašto ja ne bih ovim grozdom obradovao gvardijana?!*

Uzeo je grozd i odnio ga poglavaru samostana.

Ovaj se grozdu iskreno obradovao. No, uskoro se sjeti starijega bolesnog brata i odluči:

- *Odnijet ću ga njemu, neka se malo osladi.*

Tako je grozd ponovno krenuo dalje. Nije, međutim, dugo ostao ni u sobi bolesnoga brata. Ovaj je naime naumio njime obradovati brata kuhara koji se po cijeli dan znoji oko peći. Brat kuhar je grozd poslao bratu sakristanu (da ga malo razveseli), a ovaj ga je odnio najmlađem bratu u samostanu, od kojega je grozd opet pošao dalje. Kružeći od brata do brata, grozd je ponovno dospio k bratu vrataru (da ga malo razveseli).

Tako bi zatvoren krug, krug radosti.

Nemoj čekati da netko drugi započne. Na tebi je danas red da otvoriš krug radosti. Ponekad je dovoljna mala iskra da zapali veliku vatru. S iskrom dobrote moglo bi se početi mijenjati svijet.

Ljubav je jedino blago koje se umnaža dijeljenjem. To je jedini dar koji se to više uvećava što se više troši. To je ujedno i jedino poduzetništvo u kojem se upravo trošenjem više zarađuje. Poklanjaj to blago, razdijeli ga, razbacaj na sve strane, do dna isprazni džepove i košare, isprazni čašu i sutra ćeš ga naći još više nego si ga imao jučer.

Bruno Ferrero, *Priče iz pustinje*, Salesiana, Zagreb 2009.

Osloniti se na Boga

Prvo čitanje iz knjige proroka Jeremije možemo podijeliti na dva dijela. Prvi dio donosi prokletstva, a drugi blagoslove.

Jeremija u svom govoru primjenjuje običaj sklapanja ugovora gdje su prokletstva i blagoslovi bili neka vrsta jamstva da se ugovor ne će prekršiti jer kršenje donosi prokletstvo, a poštovanje ugovora blagoslov.

Ovonedjeljno čitanje uzeto je iz dijela Jeremijine knjige koja sadrži proroštva iz vremena kralja Jojakima (609. - 597. pr. Kr.). Na prijestolje ga je doveo egipatski faraon Neko. Nakon bitke kod Karkemiša 605. pr. Kr. postao je babilonski, a potom opet egipatski vazal. Njegovo priklanjanje Egiptu izaziva nove babilonske napade. Nije pouzdavao u Boga nego u ljude na što ga je upozoravao Jeremija. Zanimljivo je da je Jojakim spalio spise proroka Jeremije.

Jeremija upozorava na opasnost od Babilonaca. Oni su kazna za grijeh otpada od Boga. Ovdje otpad od Boga ne znači pristajanje uz tuđa božanstva nego pouzdanje u čovjekove snage umjesto u Božju pomoć.

I ove nedjelje nastavljamo pratiti Pavlov nauk o uskrsnuću.

Neki Korinćani su ili sumnjali ili javno izražavali svoje nevjerovanje u uskrsnuće od mrtvih. Kako smo vidjeli u prošlom broju, obraćenim Grcima, koji vjeruju u besmrtnost duše, nerazumljiv je govor o uskrsnuću tijela. Za mnoge od njih tijelo je zatvor duše, a mudracu je sramota što mu je duh zarobljen u tijelu.

Za Pavla, ako nema uskrsnuća tijela ni Krist nije uskrsnuo. Ako Krist nije uskrsnuo, krštenje nema smisla jer grijesi nisu oprošteni, a vjera je uzaludna.

Čini se da oni koji ne vjeruju u uskrsnuće, od Krista očekuju samo pomoć u ovozemaljskim stvarima. Pavao na to odgovara: "Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi".

Pavao nema ništa protiv toga da se čovjek pouzda u Krista u zemaljskim stvarima, ali s pogledom uperenim u nebesku domovinu.

Ovonedjeljno evanđelje podsjeća na Govor na Gori i Blaženstva iz Matejeva evanđelja.

Ipak, razlikuje se po tome što nije na gori nego *na ravnu*. Ovdje se ne obraća mnoštvu nego učenicima, a govori izravno njima „blago vama“ ili „jao vama“. Njegov govor je konkretan.

Isus u Lukinom evanđelju s posebnom naklonošću gleda na siromahe. Oni su, čini se, prvi prihvatili njegovu poruku. U samom nastupnom govoru u nazaretskoj sinagogi, rekao je da je poslan *blagovjesnikom biti siromasima*.

Isus blagovjesnik ne obećava siromasima bijeg od siromaštva, bogatstvo ili neko neočekivano nasljedstvo. On im nudi oslonac na Boga i osmišljavanje teškoća ovozemaljskog života. Prihvatanjem volje Božje prihvaćaju bit kraljevstva Božjega tako da i sami sudjeluju u njegovoj izgradnji

U drugom blaženstvu Isus govori o gladnima. Glad ovdje možemo simbolički tumačiti i kao glad za Bogom koja će biti utažena dolaskom kraljevstva Božjega

Treće blaženstvo govori o plaču. Plač u bibliji izražava doživljenu osobnu ili nesreću cijeloga naroda poput progonstva ili sužanjstva. Smijehom se izražava izbavljenost iz nedaća. Taj smijeh nikada nije ohol, nadmoćan. On izražava radost zbog naklonosti Boga koji pobjeđuje zlo.

Četvrto blaženstvo utemeljeno je na iskustvu progona prvih kršćana (Lukino evanđelje nastalo je najranije 63. godine, te je Luka znao za iskustva progona).

Ovdje se govori o progonima koje su prvi na kršćanstvo obraćeni Židovi doživljavali od svojih sunarodnjaka. Izopćenje iz sinagoge značilo je potpunu izolaciju izopćenika. Uz to, u potrebama mu je uskraćivana svaka pomoć, što je osobito pogađalo Židove u dijaspori. Izopćenike Isus izjednačuje s progonjenim prorocima.

Ovdje nasuprot četiri „blago“, Isus stavlja četiri „jao“. Ovozemaljskom siromaštvu, gladi, plaču i progonu suprotstavlja ovozemaljsko bogatstvo, sitost, smijeh i pohvale, kao i njihove plaće u kraljevstvu Božjemu.

Ta četiri „jao“ usmjerena su na čovjekovu samodostatnost i samozadovoljstvo.

Isus zacijelo nema ništa protiv bogatstva, sitosti ili smijeha ali ako to bogatstvo nije stečeno na neispravan način i ako ne postane neka vrsta boga, ako nije usmjereno protiv čovjeka.

Sitost nije grijeh, postaje grijehom kad postane svrha čovjekova života.

Smijeh i radost nisu grješni ako se ne radi o samozadovoljnom smijehu zbog omalovažavanja i nesreće drugih.

Kako je u četvrtom „blago“ Isus usporedio kršćane sa starozavjetnim progonjenim i osporavanim prorocima, tako je u četvrtom „jao“ one koji će biti hvaljeni usporedio s lažnim prorocima koji su govorili ono što je slušateljima odgovaralo, a nisu prenosili Božju poruku.

Prvo čitanje: Jr 17, 5-8

*Proklet čovjek koji se uzda u čovjeka,
a blagoslovljen
koji se uzda u Gospodina.*

Čitanje Knjige proroka Jeremije

Ovo govori Gospodin:

Proklet čovjek koji se uzda u čovjeka,
i slabo tijelo smatra svojom mišicom,
i srce svoje od Gospodina odvraća.
Jer on je kao drač u pustinji:
ne osjeća kad je sreća na domaku,
tavori dane u usahloj pustinji,
u zemlji slanoj, nenastanjenoj.

Blagoslovljen čovjek
koji se uzda u Gospodina
i kome je Gospodin uzdanje.
Nalik je stablu zasađenu uz vodu
što korijenje pušta k potoku:
ne mora se ničeg bojati kad dođe žega,
na njemu uvijek zelenilo ostaje.
U sušnoj godini brigu ne brine,
ne prestaje donositi plod.

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 1,1-4.6

*Blago čovjeku koji se uzda u
Gospodina.*

Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta
opakih,
ne staje na putu grešničkom
i ne sjeda u zbor podrugljivaca,
već uživa u zakonu Gospodnjemu,
o zakonu njegovu misli dan i noć .

On je ko stablo zasađeno
pokraj voda tekućica
što u svoje vrijeme plod donosi;
lišće mu nikad ne vene,
sve što radi dobrim urodi .

Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi!
Oni su ko pljeva što je vjetar raznosi.
Jer Gospodin zna put pravednih,
a propast će put opakih .

Drugo čitanje: 1Kor 15,12.16-20

Ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša.

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Braćo!
Ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih? Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo.

A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima. Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše. Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!

Riječ Gospodnja

Evandjelje: Lk 6,17.20-26

*Blago vama, siromasi!
Jao vama, bogataši!*

Početak svetog Evandjelja po Luki

Uono vrijeme:
Isus siđe s dvanaesticom i zaustavi se na ravnu. Podigne oči prema učenicima i govoraše:

Blago vama, siromasi:
vaše je kraljevstvo Božje!

Blago vama koji sada gladujete:
vi ćete se nasititi!

Blago vama koji sada plačete:
vi ćete se smijati!

Blago vama kad vas zamrze ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega!

Radujte se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša velika je na nebu.

Ta jednako su činili prorocima oci njihovi!

Ali jao vama, bogataši:
imate svoju utjehu!

Jao vama koji ste sada siti:
gladovat ćete!

Jao vama koji se sada smijete:
jadikovat ćete i plakati!

Jao vama kad vas svi budu hvalili!

Ta tako su činili lažnim prorocima oci njihovi.

Riječ Gospodnja

Blago tebi

Svakome od nas dana je sposobnost razlučivanja dobra i zla. No naša ranjena narav čini zastrtim naš pogled za bit stvari te ih često vrednujemo prema vanjštini. Tako se događa da izvanjsko blagostanje i sreću doživljavamo kao dobro, a trpljenje, siromaštvo i nesreću kao zlo. No budući da se vrijednost bilo kakvog dobra mjeri prema čovjekovoj nutrini i njegovom odnosu prema Bogu, postaje jasno da su takvi kriteriji prosuđivanja površni. Otvorimo stoga svoj pogled prema božanskoj istini kako bismo svoj život usmjerili na pravi put.

Služba riječi 294/19

Svatko tko je i malo zainteresiran za Bibliju čuo je za Blaženstva: "Blago siromasima duhom, blago ožalošćenima oni će se utješiti, blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji." Divan tekst. Pretpostavljam, po povratku s mise, kad vas netko pita što je danas bilo u evanđelju, onda ćete reći: *Blaženstva*.

No nije to baš tako. Možda niste primijetili. Blaženstva, kakva inače znamo, su blaženstva, kako ih je zabilježio evanđelist Matej. U Lukinu evanđelju blaženstva zvuče malo drugačije. Prvo što vidimo kod Luke je da uz blažene stavlja jao vama. S jedne strane: "Blago vama, siromasi" a s druge strane: "jao vama, bogataši". S jedne strane: "Blago vama, koji sada gladujete". S druge strane: "Jao vama, koji ste sada siti." "Blago vama koji sada plaćete", a "Jao vama koji se sada smijete, jadikovat ćete i plakati". "Blago vama kad vas zamrže ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega." A opet s druge strane: "Jao vama kad vas svi budu hvalili."

Kod Luke osjećamo da blaženstva nisu tekst nad kojim možete tako lagano meditirati i razmišljati. Ne, ovdje se radi o temeljnom stavu našeg života. Ili pripadaš onima koji su blagoslovljeni, ili si jedan od onih kojima Isus govori: "Jao vama!" Evanđelje je jasno.

Druga stvar koja se ističe jest da oblik blaženstava koje znamo iz Evanđelja po Mateju počinje: "Blago siromasima duhom", ili drugim riječima, "onima koji imaju duh siromaštva". Čak i ako netko ima veliko bogatstvo, još uvijek može imati duh siromaštva. Može u svom srcu biti siromašan.

Ovdje kod Luke zvuči mnogo teže. "Blago vama siromasi." I jasno je da je riječ o materijalnom siromaštvu, a ne o otkucaju srca. "Blago siromašnima." Da ne bismo pogrešno shvatili, Luka ne misli na sve siromašne.

Isus se obraća svojim učenicima koji sjede ispred njega. Gledajući ih, govori: "Blago vama siromasi."

Time je sve objašnjeno, siromaštvo nije samo pitanje novčanika, nego je siromaštvo pitanje učenitva.

Đuro Seder, *Zar ni vi ne razumijete*, <http://www.svetiantosarajevo.com>

Učeništvo, ako netko slijedi Isusa, često znači i materijalno odricanje. Sjetimo se Petrovog bogatog ulova kad je na Isusovu riječ bacio mrežu. Na kraju se kaže: "Oni izvukoše lađu na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim." Ostavivši svoje čamce i mreže, automatski je značilo da se odrekao kao ribar redovitih prihoda. Pošao je za Isusom, a to može značiti siromaštvo, glad i neimaštinu.

Pogledajmo jedno blaženstvo: "Blago vama koji sada plačete." Ne misli se na sve koji plaču ovom svijetu. Ima mnogo ljudi na ovom svijetu koji plaču. Ne, ovdje se misli na nešto drugo.

Žena plače zbog muževog nerazumijevanja, ljutnje i svađa zbog nedjeljnog odlaska na misu za što on uopće nema razumijevanja. Ona i dalje voli muža. Ponekad je to i obratno. Kad se djeca, pogotovo kad porastu, ponašaju suprotno onome čemu su ih roditelji učili i kako su ih odgajali. Javlja se žalost i tuga u srcima starih roditelja. Isus misli na tu žalost i taj plač, plač srca, žalost što vjera nema mjesta kod drugih.

Pogledajmo sada ovaj jao. Jao vama koji se sada smijete. Kako se danas može brzo ismijati običnog vjernika. Ismijati starije ljude koji idu redovito na svetu misu. Isus,

jasno ne želi pokvariti, npr. karnevale. No, postoji smijeh koji prezire, koji ismijava.

Što imaju ti siromašni, gladni, žalosni, prezreni, odbačeni? Kakvu prednost imaju pred drugima da im Isus kaže blago vama.

Biblija kaže da će ti ljudi doživjeti kraljevstvo nebesko, doživjet će Božji zahvat već u ovom svijetu, vidjet će komadić Božje slave.

Što je s onima na koje se odnose Isusove riječi *jao vama, jao vama!*

Na aramejskom jeziku je to naricaljka kad bi netko umro. To jao ili aramejski „hoi“ nije nikakva osuda nego naricanje pred Bogom da opet dođemo na pravi put, da uđemo u skupinu onih kojima Bog kaže *blago vama*.

Kad Isus kaže *jao vama*, ne znači da si otpisan, nego znači poziv da se opet vratiš na Božju stranu.

U kojoj sam ja skupini?

Govori li mi Isus *blago tebi* ili *jao tebi*?

Taj jao znači da ga i boli i i da pati što tako živiš.

Papa Franjo

Amoris laetitia - Radost ljubavi

Posinodalna apostolska pobudnica biskupima, prezbiterima i đakonima, posvećenim osobama, kršćanskim supruzima i svim vjernicima laicima o ljubavi u obitelji

Trag patnje i krvi

19. Idilična slika predstavljena u Psalmu 128 nije u opreci s gorkom stvarnošću koja označava sve svetopisamske stranice. To je prisutnost patnje, zla, nasilja, koji razdiru život obitelji i njezino duboko zajedništvo života i ljubavi. Nije slučajno da je Kristov govor o ženidbi (usp. Mt 19, 3-9) uvršten u raspravu o rastavi. Božja je riječ stalni svjedok te mračne dimenzije prisutne od samog početka, kad se, s grijehom, odnos ljubavi i čistoće između muškarca i žene preobražava u gospodarenje: »Žudnja će te mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom« (Post 3, 16).

20. Trag patnje i krvi provlači se kroz mnoge biblijske stranice, počevši od Kajinova ubojstva brata Abela, preko raznih sporova između djece i žena patrijarha Abrahama, Izaka i Jakova, pa sve do tragedija koje označavaju krv Davidove obitelji ili mnogih obiteljskih teškoća koje nalazimo u Tobiji i gorke ispovijesti napuštenog Joba: »Od mene su se udaljila braća, otuđili se moji poznanici. [...] Mojoj je ženi dah moj omrznuo, gadim se djeci vlastite utrobe« (Job 19, 13.17).

21. Sam Isus rodio se u skromnoj obitelji, koja je brzo morala pobjeći u stranu zemlju. On ulazi u Petrovu kuću u kojoj je njegova punica ležala bolesna (usp. Mk 1, 30-31) i pokazuje suosjećanje kad dozna za smrt u Jairovoj kući i kući Lazarovoj (usp. Mk 5, 22-24.35-43; Iv 11, 1-44); sluša očajnički vapaj udovice iz Naina zbog njezina umrlog sina (usp. Lk 7, 11-15); prihvaća poziv oca padavičara u jednome malom selu (usp. Mk 9, 17-27). Susreće se s carinicima poput Mateja i Zakeja u njihovim kućama (usp. Mt 9, 9-13; Lk 19, 1-10) kao i grešnicima, poput žene u kući nekog farizeja (usp. Lk 7, 36-50). Poznaje tjeskobe i napetosti obitelji i uključuje ih u svoje prisposode: od djece koja odlaze od kuće u potrazi za avanturom (usp. Lk 15, 11-32) sve do problematične djece s neprotumačivim ponašanjima (usp. Mt 21, 28-31) ili žrtava nasilja (usp. Mk 12, 1-9). Osjetljiv je i na neugodnosti uzrokovane pomanjkanjem vina (usp. Iv 2, 1-10) ili nedolaskom uzvanika (usp. Mt 22, 1-10), a poznata mu je i tjeskobnost zbog gubitka novca u siromašnoj obitelji (usp. Lk 15, 8-10).

22. Iz ovoga kratkog pregleda možemo vidjeti da Božja riječ nije niz apstraktnih tekstova, već suputnica za obitelji koje su u krizi ili prolaze kroz neku patnju, i pokazuje im cilj puta, kad će im Bog »otri svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti« (Otk 21, 4).

Plod tvojih ruku

23. Na početku Psalma 128 predstavlja se oca kao radnika, koji radom svojih ruku uzdržava tjelesno blagostanje i spokoj svoje obitelji: »Plod ruku svojih ti ćeš uživati, blago tebi, dobro će ti biti« (r. 2). Već iz prvih stranica Biblije može se zaključiti da je rad temeljni dio dostojanstva ljudskog života; ondje se kaže da »Gospodin, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obraduje i čuva« (Post 2, 15). Čovjek je predstavljen kao radnik koji preobražava materiju i iskorištava prirodne sile i proizvodi »kruh muke« (Ps 127, 2), uz to što njeguje vlastite darove i talente.

24. Rad omogućuje istodobno razvoj društva, uzdržavanje obitelji kao i njezinu stabilnost i plodnost: »Uživao sreću Jeruzalema sve dane života svog! Vidio djecu svojih sinova, mir nad Izraelom« (Ps 128, 5-6). U Mudrim izrekama predstavlja se također zadaća majke obitelji, čiji se rad opisuje u svim njezinim svakodnevnim pojedinostima, zasluživši pohvale muža i djece (usp. 31, 10-31). Sam apostol Pavao ponosio se time što nije bio na teret drugima, jer je radio vlastitim rukama osiguravajući si tako uzdržavanje (usp. Dj 18, 3; 1 Kor 4, 12; 9,12). Bio je toliko uvjeren u nužnost rada daje postavio strogo pravilo za svoje zajednice: »Tko neće da radi, neka i ne jede!« (2 Sol 3, 10; usp. 1 Sol A, 11).

25. Nakon svega rečenoga lako je razumjeti da nezaposlenost i nestalnost zaposlenja zadaju patnju, kao što se vidi u maloj Knjizi o Ruti i kao što podsjeća Isus

u prispodobi o radnicima koji sjede, u prisilnoj dokolici, na gradskom trgu (usp. Mt 20, 1-16), ili kao što je on sam iskusio susrećući ljude koji su trpjeli neimaštinu i glad. Upravo je to ono što društvo na tragičan način proživljava u mnogim zemljama gdje nedostatak mogućnosti zapošljavanja na razne načine narušava obiteljski spokoj.

26. Ne smijemo isto tako zaboraviti izobličenosť koju grijeh unosi u društvo, kao kad se, primjerice, čovjek ponaša poput tiranina prema prirodi, uništavajući je na sebičan pa čak i divljački način. Posljedice su istodobno desertifikacija tla (usp. Post 3, 17-19) i ekonomske i društvene neravnoteže, protiv kojih se jasno podizao glas proroka, od Ilije (usp. 1 Kr 21) pa sve do riječi koje je sam Isus izgovorio protiv nepravde (usp. Lk 12, 13-21; 16, 1-31).

Nježnost zagrljaja

27. Krist je uveo kao znak po kojem se prepoznaju njegovi učenici prije svega zakon ljubavi i davanje sebe drugima (usp. Mt 22, 39; Iv 13, 34), i to je učinio kroz jedno načelo koje otac i majka obično svjedoče u svome životu: »Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje« (Iv 15, 13). Plodovi su ljubavi također milosrđe i opraštanje. U tome smislu vrlo je simboličan prizor žene uhvaćene u preljubu; na prostoru ispred jeruzalemskog hrama okružena je svojim tužiteljima, ali poslije ostaje sama s Isusom, koji je ne osuđuje i poziva je da vodi dostojanstveniji život (usp. Iv 8, 1-11).

28. Na obzorju ljubavi, koja ima središnju ulogu u kršćanskom iskustvu braka i obitelji, ističe se još jedna vrлина, koja se često ignorira u našem svijetu užurbanih i površnih odnosa. To je nježnost. Razmotrit ćemo blage i dirljive riječi Psalma 131. Kao i u drugim biblijskim tekstovima (npr. Izl A, 22; Iz 49, 15; Ps 27, 10), jedinstvo između Gospodina i njegovih vjernika opisuje se izrazima očinske i majčinske ljubavi. Ovdje vidimo delikatnu i nježnu prisnost između majke i djeteta: novorođenče spava na grudima svoje majke nakon što ga je podojila. Kao što sugerira hebrejska riječ gamul, riječ je o djetetu koje je već podojeno i koje se svjesno drži svoje majke koja ga drži na svojim grudima. To je dakle blizina koja je svjesna, a ne samo biološka. Nadahnjujući se na toj slici, psalmist pjeva: »Ne, ja sam se smirio i upokojio dušu svoju; kao dojenče na grudima majke« (Ps 131, 2). Možemo spomenuti i drugi, s ovim paralelan prizor, gdje on prorok Hošea stavlja u usta Boga kao oca ove dirljive riječi: »Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah [...] hodati (sam ga) učio, držeći ga za ruke njegove [...]. Užima za ljude privlačio sam ih, konopcima ljubavi; bijah im k'o onaj koji dijete podiže k svojim obrazima; nad njega se saginjah i davah mu jesti« (11, 1.3-4).

29. Ovim pogledom vjere i ljubavi, milosti i vjernosti promatrali smo odnos između ljudske obitelji i božanskog Trojstva. Božja riječ kazuje nam da je obitelj povjerena muškarcu, ženi i djeci da tvore zajednicu osoba koja će biti slika jedinstva između Oca, Sina i Duha Svetoga. Rađanje i odgoj djece odraz je Očeva djela stvaranja. Obitelj je pozvana svakodnevno se okupljati na molitvu, čitati Božju riječ i sudjelovati u euharistijskom

Dimitrije Popović, *Majka i dijete*,
<https://alm.hr>

zajedništvu te tako rasti u ljubavi i sve više postajati hramom u kojem prebiva Duh.

30. Pred svakom obitelji pojavljuje se slika nazaretske obitelji, s njezinom svakodnevicom koju čine napori pa čak i veliki strahovi, kao kad se susrela s neshvatljivim Herodovim nasiljem. Ovo potonje iskustvo na tragičan se način i danas ponavlja u mnogim obiteljima izbjeglica koje se osjećaju odbačenima i bespomoćnima. Poput mudraca, obitelji su pozvane promatrati Dijete i Majku, pasti ničice i klanjati mu se (usp. Mt 2, 11). Poput Marije, pozvane su hrabro i radosno živjeti svoje obiteljske izazove, žalosne i oduševljene, i čuvati i meditirati u srcu Božja čudesa (usp. Lk 2, 19.51). U riznici Marijina srca nalaze se također svi događaji svake od naših obitelji, koje ona brižno čuva. Zato nam ona može pomoći shvatiti značenje tih iskustava i čuti poruku koju nam Bog želi prenijeti preko života naših obitelji.

Papa Franjo, *Amoris laetitia - Radost ljubavi*,

Kršćanska sadašnjost, Zagreb 2016

Komisija Hrvatske biskupske konferencije „Iustitia et pax“

Priopćenje

Tajništvo Komisije Hrvatske biskupske konferencije „Iustitia et pax“ zaprimilo je ovih dana više upita o stavu Komisije u vezi s učestalim pojavama nasilja, poput govora mržnje na društvenim mrežama, demoliranja bolesničkih odjela, obiteljskog nasilja, premlaćivanja djevojke, vršnjačkog nasilja na nacionalnoj osnovi, incidenata u čakovečkoj i medulinskoj školi, zadarskog slučaja žigosanja vrućim predmetom pa sve do napada na vaterpoliste Crvene zvezde prije nekoliko dana u Splitu.

Komisija oštro osuđuje svaki oblik govora mržnje i nasilnog ponašanja jer je to ne samo u potpunoj suprotnosti s općeljudskom uljudbenošću i poštivanjem dostojanstva svake ljudske osobe, nego i nespojivo s kršćanskom vjerom te evanđeoskom porukom mira. Istodobno, iskazivanje nasilja prema drugima ili drugačijima od nas pokazuje da se u našem društvu snižava prag tolerancije te spremnost na dijalog i prihvaćanje drugačijega.

Pozivamo sve ljude dobre volje, a osobito vjernike, da osude i odbacuju svaki oblik nasilja, ali i zagovaraju totalitarnih ideologija, te da u duhu istinskog poštivanja dostojanstva svake ljudske osobe stvorene na sliku Božju pridonose promicanju mira i pravednosti u našem hrvatskom društvu. Posebnu odgovornost imaju i svi oni koji obnašaju javnu, pravnu ili političku dužnost kako ne bi nepravednim odlukama, nerješavanjem istinskih društveno-socijalnih problema koji

tište građane ili pak iskrivljavanjem istine i povijesnih događaja dodatno poticali nezadovoljstvo u ljudima, što nerijetko dovodi do gnjeva i neprihvatljivog nasilnog ponašanja.

Apeliramo i na sve djelatnike u sredstvima društvenih komunikacija da se suzdrže od objavljivanja onog sadržaja koji samo pridonosi jačanju negativnog raspoloženja u ljudima. Svi smo, naime, pozvani promicati istinske vrijednosti i pozitivne primjere te na taj način pridonositi općem dobru, mirnom suživotu i pravednosti u hrvatskom društvu.

U tom smislu zabrinjavajuća je izjava g. Antonija Tajanija, predsjednika Europskoga parlamenta, o talijanskoj Dalmaciji i Istri, koja u određenom kontekstu može imati i naznake teritorijalnih pretenzija. Iako dolazi od umjerenog i realnog političara centra, za koju možemo vjerovati da je bila tek nesmotrena, ipak želimo upozoriti da takve izjave pridonose porastu netrpeljivosti i izazivaju nepovjerenje u dobrosusjedskim odnosima.

Pozvani smo djelovati u europskom duhu koji, između ostalog, počiva na poštivanju nedodirljivosti granica, a u duhu općeljudskih vrijednosti i kršćanske vjere pozvani smo osuđivati svaki zločin i iskazivati pijetet prema svakoj nevinoj žrtvi na bilo kojoj strani, jer samo na taj način možemo graditi budućnost utemeljenu na pravednosti i miru.

U Zagrebu, 14. veljače 2019.

Mons. dr. sc. Vladimir Dugalić,
tajnik Komisije HBK-a „Iustitia et pax“

Hrvatska marijanska svetišta

Svetište Blažene Djevice Marije Utješiteljice u Trošmariji

Naselje Trošmarija u sastavu je grada Ogulina. Ime dolazi od njemačkog *Maria Trost* (u slobodnom prijevodu Gospa od Milosti). Trošmarija je naseljena od davnina. Postoji nekoliko japodskih nekropola, ali i ostataka željezne kulture.

Današnju crkvu u Trošmariji nekadašnjem Otoku na Dobri, na mjestu nekadašnjeg groblja, godine 1755. sagradio je i posvetio biskup Josip Ćolić. Prezbiterij je dovršen godine 1766. Na crkvi su vidljivi različiti graditeljski slojevi, a najviše klasicistički i barokni.

<https://hr.wikipedia.org>

Stariju crkvu, koja je bila nešto južnije razorili su i spalili Turci u 15. stoljeću.

Papa Pio VI., bulom od 26. rujna 1793., obdario je potpunim oprostima hodočasnike u svetištu u Trošmariji.

Godine 1943. izgorjela je župna kuća. Nova je sagrađena za biskupa mons. Josipa Pavlišića godine 1964.

Crkva je obnovljena 2000., u godini Velikog jubileja, pod vodstvom župnika Željka Kutena a uz pomoć župljana i iseljenika.

Na glavnom oltaru je kip Majke Božje s Isusom u naručju, sa strane su kipovi Sv. Petra i Pavla. Lijevo u lađi crkve je oltar Sv. Josipa, a desno je oltar Sv. Ane. Iza glavnog oltara je sakristija.

U crkvu se ulazi ispod pjevališta kroz masivni zvonik. Na stropu su pučke freske s prikazom četiri Evanđelista.

Ispod crkve, koja se nalazi na maloju uzvisini, podignuto je malo svetište Gospe Lurdske sa spiljom ukazanja i postajama križnog puta na otvorenom.

U prošlosti su se održavala tri godišnja proštenja. Danas na blagdan Marijina pohođenja, koji se slavi prvu nedjelju poslije blagdana Sv. Petra i Pavla (Petrove - 29. lipnja), proštenje započinje subotom u 20 sati krunicom Blaženoj Djevici Mariji, križnim putem do spilje i Sv. misom. Drugi dan u nedjelju su svečane Sv. mise u 9,30 i 11 sati. Navečer u 18 sati je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

V.B i <http://www.ogulin.hr>

<http://www.ogulin.hr>

Foto: prof. Ivan Podkarić Štulin

www.ogulin.hr

3. srpnja 2011.

Mali vjeronaučni leksikon

Hodočasnik

Hodočasnik, (starosl. hod'c': putnik, lat. peregrinus), vjernik koji hodočasti na sveta mjesta; regionalni nazivi: proštenjar, romar; u islamu hadžija.

Hodočašće

Hodočašće (staroslavenski hod'č'stvo, lat. peregrinatio), pokloničko putovanje do nekoga svetog mjesta iz religioznih razloga. kroz povijest postoji u svim religijama. Uz vjersko, često ima i civilizacijsko značenje. Gotovo uvijek je obilježeno obredom čišćenja. Završava obično zahvalnim ili zavjetnim darom. U nekim religijama ima obilježje zasluge u osobnom spasenju. Zato su za hodočašća određivale pravila i propise.

U Starome zavjetu, već od 11. stoljeća prije Krista spominju se hodočašća u Šilo (1 Sam 1,1-7), a desetog stoljeća u Gibeon (1 Kr 3,4). Nakon izgradnje Hrama, po Zakonu muškarci su trebali hodočastiti na u Jeruzalem na Pashu, Pedesetnicu i Sukot. Židovi iz dijaspore bili su dužni barem jednom u životu poći na hodočašće u Jeruzalem.

U Novome zavjetu spominju se starozavjetna hodočašća. Tako je Isus hodočastio na Blagdan sjenica (Iv 7,1-17), a za Pashe svečano ušao u Jeruzalem (Mt 21,1-10). Njegovi se učenici okupljaju za blagdan Pedesetnice (Dj 2,1-11).

U islamu hadž je jedna od pet temeljnih vjerskih obveza. Svaki muškarac treba jednom u životu hodočastiti u Meku, osobno, ili preko zamjenika (bedel). Uz Meku sveto mjesto svih muslimana, šijiti se okupljaju oko Huseinova groba u Iraku. Katkad nastaju i mjesna hodočasnička odredišta (Prusac u Bosni).

U kršćanstvu hodočašće nije religiozna obveza. Hodočašća su ipak od najranijih vremena obilježavaju kršćanstvo. Kroz povijest se hodočasti u Svetu zemlju, Rim (otuda naziv „romari“ za hodočasnike), u Santiago de Compostelu (Španjolska). Potkraj srednjeg vijeka u Europi nastaju brojna mjesna marijanska prošteništa (Chartres, Loreto, Częstochowa). Hrvatski narod ima brojna marijanska svetišta.

Da mu skратиš put

U poznatoj engleskoj priči, sreća mladoga Jacka ovisila je o tome s koliko je točnosti pogađao želje svog oca, Gobborna Mudrog. Kako je Jack bio priprost i pomalo naivan, u pomoć bi mu obično pritekla njegova mlada žena. Evo jedne takve priče.

Uskoro otac reče Jacku da treba da pođu graditi najljepši dvorac koji je ikada vidio. Gradit će ga za kralja koji će tim veličanstvenim dvorcem zasjeniti sve druge vladare.

Dok su tako putovali prema mjestu gdje će položiti kamen temeljac, Gobborn Mudri reče Jacku:

- *Kako bi bilo da mi malo skратиš put?*

Jack je pogledao dugu ravnu cestu pred sobom i rekao:

- *Ne vidim načina da ti negdje maknem dio puta kojim idemo.*

- *Onda mi nije potrebna tvoja pratnja, bit će bolje da se vratiš kući.*

Jadni Jack vrati se kući. Čim ga je žena ugledala, upita:

- *Kako to da si se već vratio, i to sam?*

On joj na to ispriča što je tražio otac i kako mu je on odgovorio.

- *Kako si nesnalažljiv, reče dosjetljiva žena, - Da si mu ispričao neku priču, skratio bi mu put! Poslušaj sada ovu koju ću ti ispričati, a onda požuri da stigneš oca i dok mu je prepričaš, stići ćete do gradilišta.*

Jack se požuri i stiže oca. Gobborn Mudri nije rekao ništa, a Jack poče pričati. Tako je ocu skratio put i vrijeme je brzo prošlo, kako je rekla njegova žena.

Naš je život sličan dugom putu, a ponekad nam se čini da je riječ o pravoj uzbrdici. Kratkim pričama u ovoj knjižici cilj je - skratiti malo put. Ako posluže još čemu, utoliko bolje.

DUHOVNE VJEŽBE u veljači i ožujku

	PU brodsko-posavska
26. veljače - 1. ožujka 2019.	PU karlovačka PU varaždinska
	MUP sjedište
12. - 15. ožujka 2019.	Ravnateljstvo policije, Policijska akademija
	PU krapinsko-zagorska
19. - 22. ožujka 2019.	PU splitsko-dalmatinska
	PU dubrovačko-neretvanska
26. - 29. ožujka 2019.	PU virovitičko-podravska PU vukovarsko-srijemska

DUHOVNE VJEŽBE ZA BRAČNE PAROVE (Bračni susret)

VALBANDON
9. – 12. TRAVNJA 2019.
1. – 4. LISTOPADA 2019.

NAŠI POKOJNI

DANIJEL AUGUSTINOVIĆ,

PU zagrebačka, Zagreb, 19. veljače 1992.

CHRISTIAN IVKOVIĆ,

PU zagrebačka, 24. veljače 1992.

DUŠAN VUČETIĆ,

PU karlovačka, u službi, Karlovac, 17. veljače 1993.

MILAN KUZMANIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Split, 17. veljače 1996.

MIROSLAV NIKOLIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Split, 17. veljače 1996.

POČIVALI U MIRU!